Irtonumero 2:—

Kansallinen Työ

Perjantaina elokuun 18 p:nä

Toimitus ja toimisto: Helsinki, Unioninkatu 41 A
Puhelimet: Toimitus ... 36 107
Tilaus- ja ilmoitusasiat...... 63 389

PÄÄTOIMITTAJA S. B. OKSANEN

Kahdesti kuussa ilmestyvä taistelulehti
Tilaushinnat: 1/1 vk. 40:—, 1/2 vk. 20:—, irtonumerot 2:—
Ilmoitushinnat: 3:- palstamm.

1. vuosikerta
N:o 5 — 1939

Sota vai rauha?

Ihmiskunta seisoo jälleen tuon tuskaisen kysymyksen edessä: „Sota vai rauha"? Valtakunta toisensa jälkeen yhtyy tuhoisaan kilpavarusteluun, uhraa jopa neljännen osan kansallistuloistaan sodan valmisteluihin. Ihmiset kysyvät epätoivoisina: „Miksi jälleen sota?". Järki ja sydän huutavat: „Hulluutta, hulluutta, kolminkerroin hulluutta. Eikö löydy pelastusta?" Mihin on inhimillinen järki ja kulttuuri hukkunut? Sanomalehdet, nykyajan ihmisen tietolähteet, sanovat tänään yhtä, huomenna toista, mutta pohjasävel pysyy kuitenkin onnettomuutta ennustavana.

Järki ja sydän tuntuvat todella kadonneilta. *Pitäisihän* kaiken järjen nimessä kansojen voida ratkaista riitakysymyksensä ilman sotia, joiden jokainen tietää tuovan tullessaan ainoastaan hävitystä ja murhetta sekä voittajalle että voitetulle. *Pitäisihän* maailmansodan olla vielä siksi tuoreessa muistissa, että kansat tekisivät kaikkensa estääkseen uuden, vielä kohtalokkaamman maailmanpalon syttymästä. Ja ovathan eri valtioiden päämiehet lausuneet toivomuksensa olevan, että asiat ratkaistaisiin rauhanomaisin keinoin. Missä siis piilee vika?

Miksi sota syttyisi?

Nykyhetken polttava kysymys on Danzig. Danziginko takia siis maailmansota puhkeaisi? Ei, syyt ovat syvemmällä, sen tietää jokainen asioita seurannut. Syynä kansainväliseen jännitykseen on n.s. *demokratioiden ja diktatuurien* välinen ristiriita. Kautta maailman puhutaan aatteellisesta taistelusta näiden kahden maailmankatsomuksen välillä, mikä taistelu nyt on kärjistymäisillään aseelliseen ratkaisuun.

Mikä on sitten se valtava ero näiden kahden maailmankatsomuksen välillä, joka oikeuttaa kansat ryhtymään verileikkiin, josta *kaikki* valtiot joutuvat kärsimään suunnattomia henkisiä ja aineellisia menetyksiä, joka oikeuttaa kansat unohtamaan järjen ja sydämen vaatimukset? Ristiriidan ovat ilmeisesti aiheuttaneet n.s. diktatuurivaltiot, koska sellaista ei esiintynyt ennen diktatuurien esiintymistä. Mitkä ovat siis ne arvot, joita diktatuurit uhkaavat niin vakavasti, että kansat pitää syöstä sotaan niitä puolustamaan?

Tunnemme selitykset, joita tähän kysymykseen annetaan. Olemme kuulleet tuhat kertaa toistettavan sanoja „kansanvalta ja vapaus" ja olemme nähneet sanomalehdistössä mainittavan diktatuureja rosvovaltioiksi. Mutta ne selitykset eivät meitä tyydytä. Me tunnemme, että nuo syyt eivät ole tarpeeksi painavia, jotta maailman kansat voitaisiin pakottaa sotaan niiden takia. Me tiedämme noiden verhojen takana olevan joitakin väkevämpiä voimia. Ja me haluamme paljastaa nuo salatut voimat, jotta kansat voivat itse päättää suhtautumisestaan sotaan. Me haluamme antaa kansalle mahdollisuuden tosiseikkojen perusteella tutustua asioihin.

Me olemme syventyneet n.s. demokratioiden ja diktatuurien välisen ristiriidan salaisuuksiin ja olemme päässeet selville eräistä perustotuuksista, jotka antavat pohjasävyn koko käynnissäolevalle maailmantaistelulle. Me näemme, että nyt on todella kyseessä valtava aatteellinen taistelu. Nyt on kysymyksessä *taistelu ihmiskunnan vapauden ja juutalaisuuden välillä.*

Edessämme on ratkaiseva välienselvittely maailmanherruutta tavoittelevan kansainvälisen juutalaisuuden ja kansojen yleismaailmallisen vapauden välillä. Maailmanjuulaisuus tuntee asemansa horjuvan ja tahtoo sen varmistaa uuden maailmansodan avulla.

Meidän ei tarvitse lehtemme lukijoille yksityiskohtaisemmin todistella maailmanjuutalaisuuden olemassaoloa ja vaarallisuutta. Sen me olemme tehneet jo aikaisemmin ja tulemme myös vastaisuudessa eri yhteyksissä yhä yksityiskohtaisemmin tekemään. Me uskomme lukijamme tuntevan juutalaisten unelman maailmanherruudesta ja tietävän, että olemme tekemisissä vastustajan kanssa, jota eivät sido taistelussa samat siveelliset lait kuin meitä. Taistelu ei siksi ole enää rehellistä taistelua mies miestä vastaan, vaan ihmisen taistelua *käärmettä vastaan.* Sellainen on sota ihmiskunnan vapauden ja juutalaisuuden välillä.

Tilanne on nykyään seuraavanlainen. Maapallon valtiot ovat jakautuneet kahteen „aatteelliseen" rintamaan: „demokratioihin ja diktatuureihin" eli „ rauhanrintamaan" ja „hyökkääjävaltioihin" niinkuin viimeiset iskusanat kuuluvat. Me paljastamme asian ytimen sanoessamme, että *vastakkain ovat juutalaisrintama ja kansallisvaltiot.*

Juutalaisrintaman eturivissä ovat Neuvosto-Venäjä, Englanti, Ranska ja Yhdysvallat, kansallisvaltioiden eturivissä taas Italia, Saksa, Espanja ja Japani. N.s. puolueettomissa valtioissa rintamalinja kulkee *kansan keskuudessa,* niin että osa kansaa on juutalaisen vaikutuksen alaista sanomalehdistön, radion, elokuvan, kirjallisuuden j.n.e. avulla, osan jo nähdessä vaaran ja asettuessa puolustamaan maataan ja kansaansa vihollista vastaan. Juuri näiden puolueettomien valtioiden kohdalla on asia kuitenkin vaikein, koska maailmanpalon syttyessä niiden on joka tapauksessa pakko ottaa sel-

Jatkuu kolmannella sivulla.

Skandinaavinen suuntaus.

Skandinaavinen suuntaus, joka oikein eduskunnassa vahvistettiin ja sai kaikkien puolueiden hyväksymisen aina I.K.L:ää myöten, on meidän silmillämme nähtynä hiukan toista kuin niiden värillisten silmälasien läpi katsottuna, jotka juutalainen on asettanut puoluemiesten nenille. Me näemme suuntauksen kylmien tuonti- ja vientitilaston numeroiden valossa. Ensin täytyy meidän kuitenkin selvittää sitä taustaa, mihin tämä suuntaus pohjautuu. Tärkein ja ratkaisevin kohta on se, että Ruotsin kuningas on n.k. »Salomonin sijainen», toisin sanoen päävapaamuurari pohjoismaissa. Toiseksi hallitsevat Ruotsin kauppaa ja teollisuutta juutalaiset ja heidän kätyreinään vapaamuurarit, joista meillä parhaiten tunnetaan johtaja Wenner-Gren, jolla luonnollisesti on juutalainen rouva. Mainittakoon, että Wenner-Gren hallitsee m.m. seuraavia Ruotsin teollisuuslaitoksia: Boforsin asetehtaat, Elektrolux-tehtaat, Ruotsin sellulosatrusti ja lentokonetehtaat. Pariskunnan täällä vieraillessa olivat he suuren huomion kohteena, heitä kuljetettiin Presidentin linnassa asti. Tuusulan päällystökoulussa pidetyssä tilaisuudessa lahjoitti juutalainen rouva Wenner-Gren Lottajärjestölle 100,000 mk ja sai tästä armonosoituksesta Suojeluskuntain ansioristin, joka käsittääksemme pitäisi antaa ainoastaan sotilaallisesta kunnostautumisesta, eikä juutalaisen armokillingeistä, juutalaisen, joka toisella kädellä antaa pikkuruisen takaisin siitä, mitä toisella kahmaisee, sillä siitä, mitä he täällä tekemillään kaupoilla ansaitsivat, ei tietenkään puhuttu mitään. On syytä mainita, että niihin aikoihin, kun Hitler pääsi valtaan Saksassa, hankki tämä samainen herra kansainvälisten asetehtailijoiden, siis juutalaisten asiamiehenä osake-enemmistön Boforsin asetehtaisiin, jotka sitä ennen olivat olleet saksalaisten määrättävissä. Tehtaat kun piti saada »ruotsalaisiin käsiin», josta asiasta oikein tehtiin laki. Kun vielä panee merkille, että meikäläisten sosialidemokraattien johtomiesten maanpuolustustahto ja halu ostaa aseita alkaa myös samoihin aikoihin, huomaa tietämättöminkin kuinka ovelasti verkot ovat heitetyt. Sosdemoillekin kelpaa aseet, kun juutalainen ja vapaamuurari ovat niitä kauppaamassa ja kun vielä lisäksi peloitellaan fascismivaaralla.

Jatkuu toisella siv.

Vapaamuurarit.

Vapaamuurarit ovat sielulliselta tilaltaan onnettomimmassa asemassa olevia ihmisiä. Jo veljeskuntansa yhteyteen otettaessa on heidät johdettu mahdollisimman lähelle kuolemaa monin keinoin, mm. istuttamalla heitä pitkät ajat ns. valmistushuoneessa ihmisluurankojen ja pääkallojen keskellä. Yhtäkkiä sammuu valokin huoneesta, ja he joutuvat aivan pimeään. Tämä on vain vertauskuva siitä, miten pimeässä ihminen muka vaeltaa, ellei saa »veljiltä» vapaamuurarillista »valoa». Tällä vertauksella ja uuden valon tuomisella koetetaan vihittävän veljen mielestä poistaa kristillinen valo, josta Vapahtaja sanoo: »*Minä* olen maailman valo!» (Joh. 8: 12).

Sitten veljeä kuljetetaan omituisesti takaperin »pimeän käytävän» kautta. Tämä kuvaa hänen aloittelevia lapsenaskeleitaan uudella »elämän tiellä». Tämä siksi, että hän unohtaisi Kristuksen sanat: »*Minä* olen *tie*, totuus ja elämä!» (Joh. 14: 6.) Ja kun hän sitten joutuu valaistuun temppeliin ja musta side poistetaan valan jälkeen hänen silmiltään, on hän päässyt osalliseksi muka ainoasta todellisesta valosta: »Tämä tosi valo, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan». (Joh. 1: 9.)

Kolmannessa asteessa joutuu hän ruumisarkusta noustessaan saamaan »uuden hengen» — Salomon temppelin rakennusmestarin, Sidonin kuninkaan *Hiramin hengen.* Tällä vieroitetaan hänet kristityn kaipaamasta Pyhästä Hengestä.

Kun »veljelle» selitetään, että hän on Salomon temppelin rakentaja (»muurari»), ja samalla sen rakennuskivi, saadaan hänet unohtamaan apostoli Paavalin vertaus: »Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette yksiä kansalaisia, kuin pyhät ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain *perustukselle rakennettuja, itse Kristuksen Jeesuksen ollessa kulmakivenä, jossa koko rakennus liittyy yhteen, ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa,* ja Hänessä tekin muiden kanssa *rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä».* (Ef. 2: 19—22). Samoin käy Pietarinkin kehoituksen: »Rakentukaa itsekin *elävinä kivinä*

Jatkuu viimeisellä sivulla.

Vielä kerran vetoaa „Suomen Josef" kansainvälisen kolhoosijärjestelmän nimissä.

V.k. 28 p:nä julkaisee »Sos.dem.» presidentti Väinö Tannerin ja pääsihteeri Henry J. May'n allekirjoittaman Kansainvälisen Osuustoimintaliiton vetoomuksen, jossa sydäntäkirvelevän hätähuudon tavoin annetaan kansainvälisen osuustoimintaväen ymmärtää, että kansainvälinen osuustoiminta on maailman sivistyksen ja kehityksen ensisijainen vaalija. Otteina näin kuuluen:

»Tänä kohtalokkaana ajankohtana, jolloin ihmiskunta on lähempänä maailmansodan kauhuja kuin kertaakaan aikaisemmin viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana, Kansainvälinen Osuustoimintaliitto kääntyy vielä kerran riveihinsä kuuluvan 70 miljoonan jäsenen puoleen... kehoittaen heitä uusin innoin kokoamaan kaiken vakaumuksensa voiman, voiman kansalaisina ja osuustoiminnallisten järjestöjen jäseninä sekä osuustoiminnallisten ihanteidensa voiman viimeiseen pisaraan, etteivät maailmanrauhan viholliset saisi syöstä ihmiskuntaa onnettomuuteen, joka tuhoaisi miljoonia meistä ja tosiasiallisesti hävittäisi sivistyksen.

Edustamme osuustoimintaliikettä, joka ei tee eroa rajojen, ihovärin, rotujen ja uskontojen välillä. Osuustoimintaliike pyrkii oikeudenmukaiseen taloudelliseen järjestelmään, jonka pohjalla maailman teollisuus ja kauppa voivat toimia ja jonka avulla luonnonrikkaudet ja niiden hyväksikäyttö jaetaan kullekin ihmiselle hänen tarpeidensa mukaan. ... Se puolustaa yleismaailmallista veljeyttä, oikeudenmukaisuutta, vapautta ja koko ihmiskunnan rauhanomaista yhteiselämää.

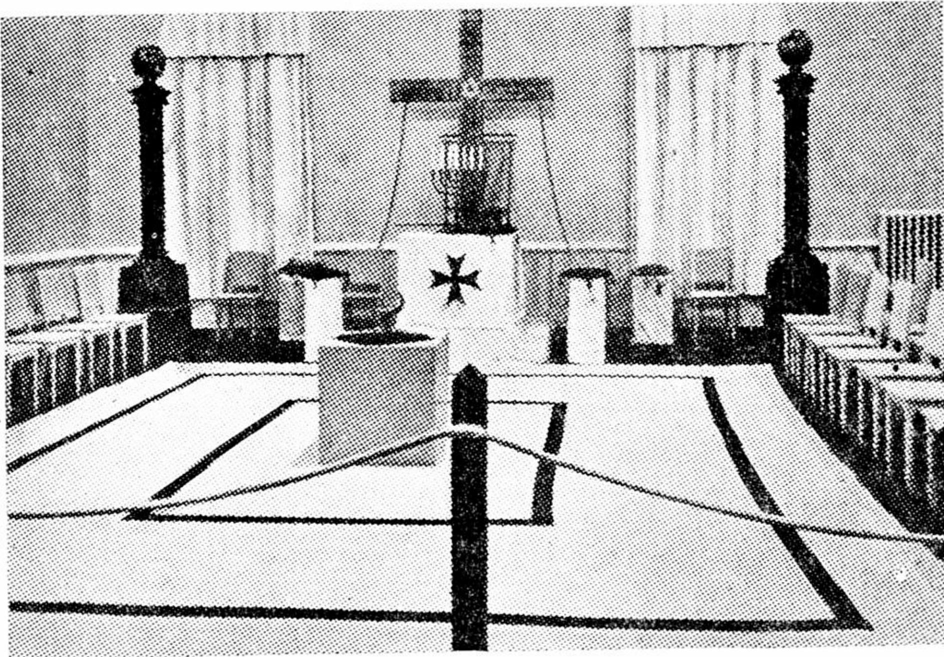
... siten astutaan ratkaiseva askel kansainvälisen oikeudenmukaisuuden, oikeuden ja vapauden tiellä ja että vain siten voidaan taata ihmiskunnan menestys ja maailmanrauha.

Maailman osuustoimintaväki, nouskaa miljoonin joukoin, pankaa syrjään toimintaamme heikontavat erot, ennakkoluulot ja taloudelliset etukysymykset, ja ponnistakaa yhteiset voimanne kaikissa maissa, jotta oikeus voittaisi.»

Tämä ei ole ensimmäinen kerta kun »luokkavihan kasvattama» ja pinnalle nostama Tanner esiintyy »rauhanenkelinä». Samanlainen esiintyminen on tutunomaista kaikille kansainvälisille kapitalisteille. Vedotaan Suomenkin kansan tunteisiin röyhkeän suorasukaisesti kansainvälisen juutalaisvallan puolesta. Eikö asiain laita ole näin silloin kun kansainvälisen juutalais-marxilaisen maailmanpuolueen miehet vetoavat puolueensa kolhoosijärjestelmän nimissä Suomen kansaan. — Valheella osuustoiminnallisia »ihanteita» rahallansa palvelemaan viekoteltua kansanosaa kehoitetaan kokoamaan voimansa »maailmanrauhan vihollisia» vastaan, jotka viholliset ovat tietysti, silloin kun juutalaiset ja heidän marxilaisensa pääsevät sen sanomaan, kansallista vapautta, todellista yhteiskunnallista ja taloudellista oikeudenmukaisuutta toteuttamaan lähteneet kansanainekset. Tämän todistaa toveri Tanner kansallisuudeltaan meille tuntemattoman kansainvälisen hra May'n kanssa ilmoittaessaan, että heidän edustamansa osuustoimintaliike ei tee eroa rajojen, ihonvärin, rotujen ja uskontojen välillä. Siis koko maailman kansat ja valtiot olisi saatava suureksi rajattomaksi, »sekaveriseksi» ja kaaosmaiseksi kolhoosimöhkäleeksi, koskapa uskontojenkaan välillä ei tunneta mitään eroa. — »Siten astutaan ratkaiseva askel kansainvälisen oikeudenmukaisuuden, oikeuden ja vapauden tiellä ja että vain siten voidaan taata ihmiskunnan menestys ja maailmanrauha». S.t.s. että siten astutaan vapauden tiellä se ratkaiseva askel, joka antaa juutalaisille vapauden orjuuttaa kansoja kansainvälisen oikeudenmukaisesti, kuten nyt Neuvosto-Venäjällä, missä onnistuneesti on juutalaisilla menestys ja rauha.

Tanner & May sanovat osuustoimintaliikkeen pyrkivän oikeudenmukaiseen taloudelliseen järjestelmään, jonka pohjalla maailman teollisuus ja kauppa voivat toimia ja jonka avulla luonnonrikkaudet ja niiden hyväk-

Jatkuu viimeisellä sivulla.

Vapaamuurarijärjestö on juutalaisten hallitsema kansainvälinen järjestö, jonka tarkoituksena on auttaa juutalaisia pääsemään maailmanvaltaan. Siinä on kaikkiaan 33 eri astetta. N:ossa 3 julkaisimme kuvan kolmannesta asteesta, jossa opetetaan pilkkaamaan Kristuksen ristiä. Yllä näemme kuvan kahdeksannen asteen loosista. Ristin keskellä on juutalaisten jumalan »Jahven» silmä. Tässä selitetään, että nyt jumala vaatii, että se kunnia, mikä tähän asti on annettu Kristukselle, se on nyt palautettava takaisin Jahvelle, sillä häneltä se on lähtöisin ja hänelle se täytyy takaisin palauttaa. Kristus pois, Jahve yksin tilalle! Alttarilla on juutalaisten seitsenhaarainen kyntilänjalka. Kummallakin puolella alttaria on Raamatussa mainitut pylväät: Jakin ja Boas.

Juutalaisuuden ja kristinuskon ero.

(Jatkoa!)

Ristiinnaulittuaan Jeesuksen olivat juutalaiset sangen tyytyväisiä, sillä heidän mielestään oli nyt maailmassa taas yksi perkele vähemmän. Juutalaisten käsitys oli siis, että he olivat ristiinnaulinneet perkeleen. Ja niin on tänä päivänäkin. He eivät kiellä Jeesuksen tekemiä ihmeitä. He eivät kiellä, etteikö Hän parantanut sairaita, herättänyt kuolleita ja muutamalla leivällä ruokkinut nälkäisiä joukkoja. Meissä »kristityissä» on paljon sellaisia, jotka olisivat valmiit uskomaan, että Jeesus on Kristus, jos vain voisivat uskoa nuo Hänen kerrotut ihmetyönsä tosiksi. Meidän mielestämme semmoinen voima on todistus *Jumaluudesta.* Mutta juutalaiset eivät ollenkaan epäilleet *eivätkä tänä päivänä epäile Jeesuksen ihmetöitä.* Mutta he sanovat, että *juuri ne* ovat todistus siitä, että Hän oli perkele, että Hän toisin sanoen teki semmoisia ihmeitä perkeleen voimalla. Jos ei Hän olisi auttanut köyhiä ja sairaita, vieläpä samarialaisiakin, jotka ovat juutalaisille ja heidän jumalalleen kauhistus ja ovat »jumalan rankaisemia», jos Hän ei olisi auttanut heitä, vaan olisi *musertanut heitä kuin saviastioita* (Ps. 2: 7—9) *ja hallinnut kaikkia pakanoita rautaisella valtikalla* murhaten ja ryöstäen, niin silloin, mutta vain *silloin Hän olisi ollut »juutalaisten messias».* Mutta koska *Hän otti vastaan syntisiäkin* ja auttoi »sapattinakin» sairaita ja kurjia, ei valikoinut päiviä, niinkuin juutalaiset tekevät, eikä pysytellyt vain rikkaitten (»Jumalan siunaamien») ystävänä, vaan vieläpä ankarasti arvostelikin rikkaita ja omahyväisiä juutalaisia, ympärileikattuja Abrahamin jälkeläisiä, ja koska Hän teki niin suuria ihmeitä, eikä Häntä voitu edes sanoista saada kiinni eikä petetyksi, niinkuin juutalaiset olivat tottuneet »jumalaansa» pettämään ja hänen lakiansa perinnäissäännöillään kiertämään, — — niin koska Hän oli tämmöinen, niin täytyi Hänen olla itse perkele tai ainakin perkeleen voimalla toimiva noita (Matt. 12: 24).

Näin huomaamme juutalaisten ajatusmaailman olevan niin päinvastaisen kuin kristittyjen, että *niitä on mahdoton millään »kompromissilla» sovittaa yhteen. Niillä ei voi olla toistensa kanssa mitään tekemistä.* Ne ovat sodassa, murhaavassa sodassa keskenään. Toisen voittaessa *täytyy toisen hävitä.* Ja näinollen on myös meikäläisille mahdotonta kääntää juutalaisia niillä keinoilla, millä muita ihmisiä käännetään kristinuskoon. Me voimme saada muita ihmisiä kristityiksi, kun kerromme heille Kristuksen voimateoista ja suuresta armahtavaisuudesta köyhiäkin kohtaan. Mutta jos niistä puhumme talmud-juutalaiselle, niin hän ajattelee ja voipa sanoakin yksinkertaisesti: »*Se juuri* todistaa, että Jeesus Natsaretilainen oli egyptiläinen noita, kuten Talmud opettaa ja että Hänessä asui perkele, sillä Israelin Jumala vihaa köyhiä ja on pakanoitten leppymätön *kostaja*». — — —

Sanokaa sitten te hyvät »hurskaat» kristityt, jotka olette liittyneet kaikenkarvaisiin seuroihin, kuten »Israelin Ystävät» tai »Juudaksen Seuraajat», millä te tämmöiselle talmudjuutalaiselle enää todistatte Jeesuksesta?! Eiköhän teidän olisi parasta uskoa Martti Lutherin sanat tosiksi, kun hän sanoo, että juutalaisia on mahdotonta käännyttää kristinuskoon muulla tavoin kuin ulkonaisella pakolla (Kts. tämän lehden ensimmäistä numeroa!). Sekin on meidän kuitenkin parasta jättää Jeesuksen Kristuksen Jumalan ja Isän tehtäväksi. Häntä eivät juutalaiset tunne, niinkuin Kristus sanookin: »Isäni on se, joka kunnioitsee minut, Hän, jonka *te sanotte olevan Jumalanne, ja te ette tunne Häntä,* mutta minä tunnen Hänet...» (Joh. 8: 54—55). Ja niinkuin Paavali sanoo: »He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he Hänet kieltävät, sillä he ovat inhoittavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia» (Tiit. 1: 16). Itse on Paavali silloin tosiasiassa jättänyt Jeesusta vihaavan juutalaisuuden ja sanoo: »Ja olen ollut juutalaisille *ikäänkuin olisin* juutalainen, voittaakseni juutalaisia» (1. Kor. 9: 20). Mutta Kristuksen vihaajille hän sanoo: »Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu!» (2. Kor. 16: 22) Onko juutalaisuudella ja kristinuskolla pieni ero, kun kumpikin kiroaa toisensa?

Nykyajan »hurskaista» kristityistä tuntuu vaikealta uskoa, että Vapahtaja tarkoitti totta sanoessaan, etteivät juutalaiset tunteneet Jumalaa, vaan että heidän jumalanansa todella oli perkele (Joh. 8: 44). Sentähden kuulee myös monen valittavan, ettei Vanhaa Testamentia voi ymmärtää. Ja kuitenkin *tässä Vapahtajan sanassa juuri on Vanhan Testamentin avain.*

Aikaisemmassa numerossa jo käsittelimme Jaakobin »jumalakäsitystä». Ottakaamme nyt esim. Josuan 10:40: »Niin Josua löi kaikki maan asuvaiset vuorilla ja etelämaassa ja laaksoissa ja alangoissa ja kaikki heidän kuninkaansa, *eikä yhtäkään jättänyt, vaan tappoi kaikki, joilla henki oli, niinkuin Herra, Israelin Jumala, oli käskenyt.*»

»Herra, Israelin Jumala, oli käskenyt», siihen juutalaiset aina vetoavat, kun he harjoittavat julmuuksiaan. Kun he aikanaan näin tappoivat Palestinan asukkaat jotenkin sukupuuttoon, oli »Herra käskenyt». Kun he tänä päivänä tappavat ja englantilaisilla tapattavat Palestinan arabialaisia, on yksinkertaisesti »Herra käskenyt». Kun he pitkin historiallista aikaa ovat suorittaneet murhiaan, ovat he vain täyttäneet »Herran käskyä». Kun he nyt 20 vuotta Venäjällä vallassa ollessaan, ovat siellä tappaneet 300.000 pappia ja 12 milj. muuta kristittyä sekä polttaneet kirkot ja samoin Puna-Espanjassa 17.000 pappia j.n.e., niin he yhä vain selittävät, että »Herra, Israelin Jumala, on käskenyt». Meidän mielestämme on erittäin inkeriläisten ja itä-karjalaisten tappaminen Venäjällä perkeleen työtä samoinkuin juutalaisten siellä harjoittama uskonnonvaino, mutta juutalaisten mielestä se on »Herran» työtä. Ymmärtääkö nykyajan kristitty, mikä »herra» käskee murhaamaan ja tappamaan?!?! Onko nykyään kristityllä aivoja ollenkaan ajatellakseen, että Vapahtaja tarkoittaa täyttä totta sanoessaan: »Ei kukaan pääse Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. Jos tuntisitte minut, tuntisitte Isänikin» (Joh. 14: 6—7). Juutalaiset eivät tunne eivätkä voi tuntea sitä Jumalaa, joka lähetti Jeesuksen ja on Hänen Isänsä. »Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään» (1. Joh. 2: 23). Sentähden on uskottava *tosiksi* Vapahtajan sanat juutalaisille: »Teillä on isänä perkele» (Joh. 8: 44). Kuinka olisivatkaan Vanhan Testamentin juutalaiset voineet tuntea oikean Jumalan ja ottaa vastaan Hänen lähettämänsä profeetat, kun he »palvelivat» perkelettä jumalananansa. On luonnollista, että he kivittivät ja tappoivat profeetat ja itse Kristuksenkin.

Olivathan juutalaiset kerran niin innostuneita »jumalaansa», että tekivät hänestä semmoisen kuvankin, jollaiseksi he hänet käsittivät. Se kuva oli kullasta ja sillä oli oikein sarvet päässä. Ja he sanoivat: »tämä on sinun jumalasi, Israel, joka sinun Egyptin maalta johdatti ulos» (2. Moos. 32: 4). Olkoon, että todellinen Jumala olisi heitä johtanutkin, mutta juutalaiset itse olivat sitä mieltä ja ovat yhä tänäkin päivänä, että se »jumala» on tuommoinen sarvipäinen. Me sanoisimme sitä, jolla kerran oikein sarvetkin on päässä, perkeleeksi. Sitä juuri palvelevat juutalaiset, ja se juuri 'käskee' heitä tappamaan, murhaamaan, pettämään ja orjuuttamaan kaikki muut kansat.

Kun juutalaiset nyt ovat päässeet niin monien valtakuntien hallituksiin, kirjoittavat he uusia »Mooseksen» ja »Josuan» kirjoja j.n.e. — — — Ja mitä tullaan niissä kertomaan? Niissä kerrotaan, miten juutalaiset aiheuttamalla maailmansodan ynnä muita suuria sotia ja vallankumouksia ovat tappaneet kansoja, ryöstäneet »pakanoilta» heidän kultansa, orjuuttaneet »pakanoita» -- gojimeja, pettäneet heitä väärillä »ihanne»-opeilla, salaseuroilla j.n.e. loppumattomiin. Tulevaisuuden kristityt, jos semmoisia enää heidän käsissään henkiin jää, lukevat ihmetellen näitä uusia »Mooseksen kirjoja». He ihmettelevät, miten suuria Herran »omaisuuskansa» on 20:nnella vuosisadalla aikaansaanut pettämällä ja tappamalla ihmisiä, niinkuin »Herra» on käskenyt. Mutta mikä »herra»!??? Niin, kyllähän juutalaiset ovat »herran omaisuuskansa», niinkuin meidän pappimme kirkoissamme rukouksissaan sattuvasti sanovatkin, *mutta minkä »herran»* omaisuuskansaa?

(Jatkuu).

Juutalaispankkiiri Mannheimer.

Pankkiiri Mannheimer.

Lehdistössämme on viime päivinä ollut uutisia, jotka kertovat Hollannissa toimivan pankkiiriliikkeen Mendelssohn & Co:n romahduksesta. Uutiset ovat kuitenkin muutamaa lehteä lukuunottamatta olleet pintapuolisia ja asian todellista laitaa selventämättömiä. Sensijaan on vain levitetty tietoja, ettei Mendelssohn & Co:n romahdus tule vaikuttamaan finanssipiireissä laisinkaan hermostumista. Mendelssohn & Co:n pankin johtajana toimi juutalainen Mannheimer, joka kuoli romahduksen edellisenä päivänä. Tuntematonta on vielä kuoliko hän luonnollisen kuoleman vai oman käden kautta, mutta tämä ei mitenkään muuta hänen pankkiiritoimintansa huijausluonnetta.

Hän näytteli viime vuosina huomattavaa osaa Ranskan valtion rahanhankkijana, sillä hänen alaisenaan toimivat hollantilais-sveitsiläiset pankkiyhtymät, jotka tyydyttivät Ranskan valtion rahantarpeen laskemalla ulkomailla liikkeelle valtio-obligatioita. Tässä Ranskan valtio oli niin kiitollinen, että antoi hänelle Kunnialegionan suurristin. Oli luonnollista, että juutalaisen Mannheimerin keinottelumahdollisuudet Ranskan valtion obligatioilla olivat rajattomat. Paljon mielenkiintoisemmaksi muodostuu tämän juutalaismiljardöörin yksityisomaisuuden äkkinäinen häviäminen, sillä vielä vähää ennen romahdusta arvioitiin hänen omaisuutensa 90 à 100 miljoonaksi guldeniksi. On luonnollista, että tällaisen omaisuuden häviäminen käden käänteessä ei voi olla mahdollista. Mannheimer piti laajaa yksityistä kirjanpitoa monista liiketoimistaan ja asiantuntijain tietämän mukaan sen selville saaminen on yhtä vaivalloinen tehtävä kuin saada selvyys siitä minne Mannheimer on omaisuutensa salannut.

Pankkiiriliike Mendelssohn & Co:n romahdus on aito näyte juutalaisen maailmanrahavallan työskentelystä, jonka tuottama vahinko tässäkin tapauksessa koituu kansojen maksettavaksi. Omituisinta on meidän kannaltamme katsottuna se seikka, että maamme lehdistö suurimmalta osaltaan on kiinnittänyt sangen vähän huomiota tämän juutalaisen miljardöörihuijarin toimintaan, kun sensijaan samanaikaisesti lehdistömme julkaisee aivan toisarvoisia asioita, väistäen tämän vaitiolollaan. Me emme voi tulla muuhun käsitykseen kuin siihen, että maassamme toimiva lehdistö on siksi voimakkaasti rahavallan käskynalaisuudessa, etteivät ne voi julkaista sille epäedullisia asioita.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Skandinaavinen . . .

Jos vielä huomioimme, että Ruotsin vapaamuurarit ovat vihitut korkeampiin asteisiin kuin takamaassa Suomessa olevat, niin alamme hyvin ymmärtää yskän, miksi tääItäpäin on hyväntekeväisyyttä harjoitettava. Tämä taustana voimme nyt ryhtyä tarkastelemaan tuloksia. Vuonna 1932 oli tuonti Ruotsista 345 milj. mk ja vientimme Ruotsiin 120 milj. Tuonti oli siis 225 milj. mk vientiä pienempi. Vuonna 1935 ennen »suuntausta» oli tuonti 599 milj. ja vienti 306 milj. mk, tuonti 293 milj. mk suurempi. Mutta vuonna 1938 olivat numerot jo suuresti muuttuneet. Tuonti oli kasvanut 965 milj. mk ja vientimme laskenut 233 milj. mk, tuonti 732 milj. mk suurempi. Tänä vuonna näyttää tilanne yhä epäedullisemmalta. Puolivuoteen mennessä tuonti oli näet 500 milj. ja vienti vain vajaat 118 milj. Unohtunut on kokonaan iskulause »ostakaa niiltä, jotka ostavat teiltä». Nyt toteutetaan uutta, »ostakaa ja lainatkaa meiltä, että saamme orjaksemme teidät», koska kaiken lisäksi piti rahaakin lainata Tukholman juutalaisilta, vaikka omat pankkimme kärsivät sijoitusvaikeuksia. Edellä esitetystä tarkkaava lukija huomaa, että nk. politiikka ei ole muuta kuin kaupankäyntiä, markkinoiden valtaamista, sillä hyppysissähän sen oikean politiikan tulee tuntua. Päivällispöydissä voidaan kyllä puhua kauniita sanoja kaikesta muusta ja ylistellä toisiansa, mutta se jää vaan turhaksi hyminäksi. Todellisuus kuvastuu vasta numeroiden ja tekojen valossa. On muuten merkillepantava, että työväestömme johtajilla ei ole ollut tästä suuresta tuonnin kasvusta mitään huomauttamista, vaikka se tapahtuu juuri pääasiassa työväestömme kustannuksella, sillä Ruotsihan tuottaa tunnetusti samoja artikkeleita kuin mekin.

Suomen kansa, milloin opit omaksi hyväksesi taloasi rakentamaan?

Tallettakaa Kansallisen Työn numerot!

Totuus ei muutu, niinpä tässä lehdessä esitetyt asiat ovat alati tärkeitä. Lehtemme ei vanhene, joten sitä voi silmäillä vuosienkin takaa.

Pohjoismaiden puolueettomuus.

Viime päivien suurpolitiikalle on ollut leimaa-antava Neuvostoliiton ja länsimaiden demokratioiden neuvottelu yhteisesiintymisen aikaansaamiseksi mahdollisen sodan puhjetessa ja Baltian valtioiden alueellisen koskemattomuuden ja itsenäisyyden takaamiseksi. Poliittisen Europan mielenkiinto on kohdistunut näiden pikkuvaltioiden, joiden joukossa on myös Suomi, olemassaololle tärkeään seikkaan: suurvaltojen suhtautumiseen »suojatteihinsa» sodan aikana. Pienelle valtiolle on tietysti takuu hyvä, jos se tapahtuu rehellisessä mielessä, kirjoittamattoman kansainvälisen oikeuden nimessä, mutta niin ei asianlaita suinkaan ole nyt suunnitellussa sopimuksessa, sillä Neuvostoliiton menettely aikaisemmin takaamillaan alueilla, SSSR:n monissa autonomioissa, näyttää mitä merkitsee bolshevikkien takaus. Pelättävin vaara ei kuitenkaan ole venäläiset, vaan se juutalaisaines, jonka tiedämme hallitsevan sekä Venäjällä että myös Englannissa ja Ranskassa. Tarkoituksena liittosopimuksella on yksinkertaisesti viekkain keinoin luoda kansallisen ajattelun vastainen rintama, jonka hyökkäävä kärki on suunnattu Saksaa vastaan. Maallemme on tämä kysymys mitä tärkein.

Nykyisen hallitussuunnan ponnekkaasti ajaman skandinaavisen suuntautumisen tarkoituksena on luoda pohjoismainen valtioliitto, joka eurooppalaisen sodan sattuessa koettaisi parhaansa mukaan pysyä puolueettomana, ja jos kysymykseen tulee avun hankinta, ajatellaan lähinnä Englantia. Jos nyt huomioimme sen seikan, että Englantia, samoin kuin demokraattisia skandinaavian valtioita, johtaa esiripun takana kansainvälinen juutalaisuus, on enemmän kuin uskallettua jättää maamme vastainen kohtalo Juudaan käsiin. Suunniteltu Pohjoismaiden yhteisesiintyminen löytää vihollisenkin vain yhdeltä taholta, Saksasta, koska se on juutalaisvastainen. Vuossatainen vihollisemme Venäjä ei muka enää lainkaan uhkaa meidän etujamme. Koko suunnitelman luonne näkyy selvästi läpi: juutalaisuuden palvelijat ja marxilaiset koettavat muodostaa liiton Saksaa vastaan, sosdemomme pauhaavat kovasti maamme puolustuksen lujittamisen puolesta, tahtovat demokratisoida armeijan, suhtautuvat täysin kielteisesti *itä*rajan linnoittamiseen. Venäjä vastustaa Ahvenanmaan linnoittamista, koskapa se merkitsee SSSR:n pienentyvää merkitystä Itämerellä. Venäjä tahtoo myös »taata» Suomen, jopa niin tarkasti, että sisäpoliittinen tilanne oikeuttaisi Neuvostoliiton johtamaan armeijakuntansa maahamme »turvatakseen itsenäisyytemme». Samanaikaisesti hylätään kylmästi Saksan hyökkäämättömyyssopimustarjous, sillä tällaisen sopimuksen solmiaminen olisi merkinnyt Suomelle puolueettomuutta ja kaiken saksalaisvaaran poistumista päiväjärjestyksestä, eikä Venäjällä olisi ollut koskaan mahdollisuutta tulla »turvaamaan» maatamme.

Onko tukeutumisemme Skandinaaviaan ja Englantiin pelastus? *JOS* syttyy yleissota ei Suomi maantieteellisen asemansa vuoksi voi säästyä siitä, suurvaltaryhmitys tulee tapahtumaan kahden maailmankatsomuksen linjoilla. Toisella puolen tapaamme demokratiat johtajinaan juutalaiset, toisella puolen ovat kansallisvaltiot ja kansalliset johtajat. Tarkastelemme erikseen mitä merkitsee meille liittoutuminen kummankin leirin kanssa. Demokratioiden voittaessa olisimme me heihin liittyneinä myöskin voittajia — mutta ehdottomasti nykyistä suuremmassa riippuvaisuussuhteessa juutalaisista. Ja koskapa heillä ei voittajana olisi voimakasta vastustajaa, kansallisia valtioita, olisi heillä mahdollisuus toteuttaa juutalainen maailmanvalta. Hetkeäkään he eivät epäröisi myös tehdä niin. Vai uskotteko ehkä, että juutalainen jättäisi käyttämättä ensiluokkaisen, vailla mitään riskiä olevan mahdollisuuden tehdä loistava »afääri»? Tähän tilanteeseen pyritään juutalaistaholla tietoisesti, ja omassa sokeudessaan on huomattava osa kansaamme valmis tukemaan näitä pyrkimyksiä. Punotaan narua oman kansan kaulaan! Yleinen maailmansota soisi juutalaisille mahdollisuuden päästä vielä varmaan asemaan ja sitä sotaa on jo vuosikausia valmistettu.

Demokratioiden kärsiessä taas tappion olisimme voittajan armoilla. Vaikka se ei merkitsekään joutumista Saksan valtakunnan alaisuuteen, olisi se taloudelliselle elämällemme ja nauttimallemme kansainväliselle arvonannolle paha kolaus ja osan korvauksista saisimme luonnollisesti maksaa.

Tukeutumisesta Saksaan seuraisi jo rauhan aikana parantuneet taloudellis-sotilaalliset mahdollisuudet ja voimakas henkinen tuki puhdistettaessa maatamme juutalaisesta vaikutuksesta. Samalla meidän voimamme tulisi käytetyksi taistelussa kansallisen ajattelun puolesta, kun sensijaan Englantiin suuntautuessamme lisäämme osaltamme juutalaisvoimia ja vähennämme kansallisen rintaman tehoa. Jos akselivaltiot kärsisivät tappion, olisi uhkana säälimätön bolshevisoiminen ja juutalaistuttaminen. Todennäköisesti maamme luovutettaisiin Neuvostoliiton hoitoon, mikä uhkaa kansaamme tuholla.

Kansalliseen voimaamme luottaen kansallisvaltioiden turvin voisimme kukistaa juutalais-vapaamuurariuden pakkokahleen ja tervehdyttää pikaisesti talouden ja kulttuurin sekä yhteistyössä muidenkin »puhdistettujen» valtioiden kanssa järjestää asiat koko maapallolla sellaisiksi, jollaisia niiden tulisi olla. Tämä olisi kertakaikkiaan valkoisen rodun, eurooppalaisen kulttuurin, koko ihmiskunnan pelastus, jonka vuoksi siihen täytyy kaikin keinoin pyrkiä. Käytännössä tämä merkitsee skandinaavisen suuntauksen irroittamista suurpoliittisesta »avunetsinnästä» ja jätettävä se vain kulttuurellis-taloudelliseksi terveeksi yhteistyöksi.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Sota vai rauha?

vä kanta joko puoleen tai toiseen, ja maailmanpalon riehuessa tuottaa tuollainen kannanotto suuria vaikeuksia kansakunnan sisäiselle elämälle. Saattaa käydä niin, että useassa valtiossa joudutaan kansalaissotaan astikin ennenkuin asia saadaan ratkeamaan. Sellainen vaikea taistelu käytiin juuri äsken Espanjassa. Juutalaisrintaman taholta tullaan joka tapauksessa käyttämään kaikkia keinoja hyväksi, jotta kansallisvaltioiden rintama jäisi vaille vahvistusta.

Suomikaan ei voi tuossa taistelussa pysyä puolueettomana. Suomen kansa ei voi syrjästä katsella, kun ihmiskuntaa teurastetaan juutalaisen verenhimon tyydyttämiseksi ja siten valmistetaan kansojen vankilaa, juutalaisten maailmanherruutta. Periaatteellinen kannanotto on pakosta tehtävä, mitä pikemmin, sitä parempi. Tuon kannanotto ei silti tarvitse pakoittaa Suomea ottamaan osaa sotatoimiin, jos niihin todella täytyy vielä turvautua. Mutta kaikkien kansojen täytyy saada tietää, että Suomen kansa tahtoo taistella ihmisyyden puolesta juutalaisuutta vastaan, *jos* se pakoitetaan ottamaan ase käteensä.

Jos sota päättyisi kansallisvaltioiden tappioon, olisi juutalaisilla käsissään sellainen valta, ettei Suomen kansan nujertaminen olisi enää mikään vaikeus. Eikä Juudan valtakunnassa Suomen kansalla olisi sen parempaa asemaa kuin muillakaan orjuutetuilla kansoilla, vaikka se olisi sodan aikana pysytellyt kuinka puolueettomana tahansa. Suomen kansan on vaadittava johtajiaan noudattamaan tahtoaan. Suomenmaan on päättävästi ja selvästi astuttava juutalaisuuden rintamalta ihmiskunnan rintamalle. Se on tehtävä ajoissa ennen lopullisen taistelun alkamista, koska ratkaisun tekeminen nyt ei vaadi Suomen kansalta niin paljon uhrauksia kuin myöhemmin tehty ratkaisu.

Jos yhä useammat maailman valtiot rohkenevat ja älyävät ottaa tuon askeleen kansallisvaltioiden rintamaan, jos niiden johtajat ovat miehiä eivätkä raukkoja, niin meillä on vielä toivoa säästyä suurelta maailmaanpalolta. Jos kansallisvaltioiden rintama kasvaa niin lujaksi, että juutalaisuus huomaa sen ehdottoman ylivoimaiseksi, niin aseellinen yhteenotto on ehkä vältettävissä. Mutta vaikka niin onnellisesti ei kävisikään, on joka tapauksessa ihmiskunnan rintamalle saatava mahdollisimman paljon valtioita, jotta maailma ei sortuisi juutalaiseen orjuuteen.

Tätä taustaa vastaan on meidän katseltava maailmanpolitiikan viimeaikaisia tapahtumia. Ne ovat pintapyörteitä väkevämmistä pohjavirroista kuin kansallisista erimielisyyksistä tai suuruudenhaaveista ja vallantavoittelusta. Ne ovat varustautumista *taisteluun ihmiskunnan ja juutalaisuuden välillä.* Siinä taistelussa on kyseessä arvot, jotka ovat yläpuolella kansallistenkin arvojen. Sen taistelun lähestyessä on kansalliset erimielisyydet unohdettava ja yhdyttävä vielä korkeampien arvojen ympärille.

Ihmiskunnan puolesta juutalaisuutta vastaan!

Juutalaisuus päivänvaloon:

A.S. 4. 8. 39.

UNKARIN PYÖVELI, JUUTALAINEN BELA KUN AMMUTTU MOSKOVASSA.

Varsova, 3. 8. (STT)

Illustrowanny Kurjer Codzienny on Moskovasta saanut tietää, että tunnettu unkarilainen kommunistijohtaja Bela Kun on kuollut eräässä Moskovan sairalassa. Moskovassa otaksutaan, että Bela Kun, varsinaiselta nimeltään Aron Cohn, on ammuttu.

Bela Kun perusti maailmansodan jälkeen Unkariin lähes puoli vuotta kestäneen juutalaiskommunistisen hirmuhallituksen. Espanjan sisällissodassa hän jälleen esiintyi Moskovan asiamiehenä, harjoittaen sadistisia orgioitaan Espanjan kansan kustannuksella. Nyt näytään häneen kyllästytyn jo Moskovassakin. Jos tämä pitää paikkansa, niin Bela Kunia, ansioitunutta palvelijaansa, ei ole rangaissut ainakaan juutalaisten verenhimoinen jumala Jahve.

A.S. 12. 8. 39.

JUUTALAINEN KIIHOITUS PALESTIINASSA.

Aleppo, Berlinin kautta, 1. 8. (STT)

Juutalaisten salainen radioasema Palestiinassa jatkaa lähetyksiään ja kehoittaa juutalaisia terroritekoihin arabialaisia sekä maltillisessa muodossa englantilaisia vastaan. Lähettäjäasema selittää, että juutalaisten on jokaista surmattua juutalaista kohti surmattava 20 arabialaista.

Yksi kahtakymmentä kohti! Siinä on juutalaisten »lähimmäisenrakkaus», »inhimillisyys» ja »oikeus»!

Juutalaisia yritetty tuoda salaa Virosta moottoriveneellä Suomeen.

Viime sunnuntaiaamuna klo 5,30 aikoihin havaitsi Helsingin Pohjoissatamassa vartiossa ollut satamapoliisi, että ulkoa mereltä oli Hernesaaren rantaa kohti tulossa moottorivene, jonka ohjaajalle kaupungin satamat tuntuivat olevan outoja. Hän epäili salakuljettajain olevan liikkeellä, teki havainnostaan ilmoituksen keskuspoliisille ja meni tulijoita vastaan Hernesaaren laiturille, johon moottorivene oli saapumassa.

Veneessä oli 7 ulkomaalaista miestä, jotka paikalle saapuneiden järjestyspoliisien avulla pidätettiin ja siirrettiin liikennepoliisin huostaan. Asiasta tehtiin ilmoitus valtiolliselle poliisille, jonka toimesta piipymättä ryhdyttiin suorittamaan kuulusteluja. Tällöin kävi ilmi, että veneessä olleista 4 oli Tshekkoslovakian entisiä juutalaispakolaisia, jotka olivat pyrkineet aikaisemmin Viroon, mutta karkoitettu sieltä heti. Pakolaiset olivat tällöin saaneet Viron rannikolta palkatuksi kolme virolaista kalastajaa, jotka olivat luvanneet tuoda heidät kalastusmoottorilla Helsinkiin.

Valtiollisen poliisin suoritettua kuulustelut lähdettiin heti n. klo 9 aikaan sunnuntaiaamuna poliisilaitoksen moottoriveneellä saattamaan maahanpyrkineet aluevesirajan ulkopuolelle.

Valtiollisen poliisin kertoman mukaan tämä on ensimmäinen kerta, jolloin on todettu yritettävän salakuljettaa juutalaispakolaisia vesitse maahamme.

Emme tahtoisi uskoa, etteivätkö viranomaisemme yrittäisi toimia vilpittömästi maahamme salaa tunkeutuvien juutalaisten saapumisen ehkäisemiseksi. Jos nyt kuitenkin otamme sen tosiasian huomioon, että maahamme ja varsinkin pääkaupunkiimme on ilmestynyt tavattoman runsaasti uusia juutalaispiirteitä, jotka etupäässä kuljeskelevat jo ennen täällä oleskelevien juutalaisten seurassa, vaikuttaa se meistä maan »alkuasukkaista» siltä, että heitä on maahamme tullut salaa enemmänkin.

Eikö viranomaisilla olisi syytä seurata täällä asuvia juutalaisia ja heidän runsaslukuisia rotuvieraitaan?

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Vielä kerran vetoaa . . .

sikäyttö jaetaan kullekin ihmiselle hänen tarpeidensa mukaan. — Sen tiedämme, että maailman teollisuus ja kauppa voivat riistopääoman pakotuksesta toimia tällä pohjalla, mutta sen sijaan puhutusta taloudellisesta oikeudenmukaisuudesta ei ole hajuakaan, juutalaisten sitä meille Josefin lailla jakaessa armopaloina. Muistammehan kuinka juuri tällä taholla työskenneltiin esimerkiksi Petsamon nikkelin »oikeudenmukaiseksi» lahjoittamiseksi kansainväliselle juutalaisuudelle.

»Suomen Josef», tällä kertaa Kansainvälisen Osuustoimintaliiton presidenttinä, kehoittaa nyt panemaan syrjään heikontavat erot, ennakkoluulot ja *taloudelliset etukysymykset*, ja ponnistamaan yhteiset voimansa kaikissa maissa, jotta *oikeus* voittaisi. — Kuinka läpinäkyvän röyhkeätä kieroilua esittääkään tässä juutalaismarxilaisen puolueen päämies Suomen kansalle. Mies, jonka koko poliittisen toiminnan pohjan ovat luoneet *taloudelliset etukysymykset*, siis taloudellisista epätasaisuuksista johtuen muodostettu luokkaviha, ehdottaa nyt osuuskauppamiehenä näitten kysymysten syrjäänheittämistä, »jotta oikeus voittaisi». — Tällä kertaa on nyt, presidentti »Josef», asiat sillä mallilla, että taloudellisten kysymysten oikeudenmukaista järjestelyä ovat ryhtyneet hoitamaan eri maissa sellaiset kansalliset voimat, jotka ovat saaneet tarpeeksensa kansainvälisen juutalaisen ja sen kätyrien valheista. Näissä miehissä ja naisissa näkee »Josef» maailmanrauhan viholliset, joita vastaan on osuustoimintaväkikin kiihoitettava. Hän näkee nykyisessä kapitalistis-demokraattisessa järjestelmässä sivistyksen, mutta me näemme siinä mitä räikeimmän juutalaisen rahavaltasysteemin kehittelemän byrokraattisen järjestelmän, jota vastaan me tahdomme kansamme onnellisemman tulevaisuuden puolesta taistella niin, että kansalle todella ymmärretään ja tahdotaan toteuttaa oikeudenmukaisuus, johtuen kansallisesta sivistyksestä ja siveellisistä syistä.

Kuten kaikesta havaitaan on julkilausuma aivan samanlaista sanahelinää »kauniitten aatteitten puolesta», kuin mitä juutalaismarxilaisuuskin on asiansa hyväksi tottunut viljelemään. Käytännöstä me kuitenkin tiedämme, että marxilaisuuden aikaansaannokset ovat näennäistä komeutta ja tyhjää rummunpäristystä, sillä onhan esim. 20-vuotisen marxilaisvaelluksen aikana aliravittujen kansalaistemme lukumäärä kasvanut suunnattomasti, ollen nykyään yli 600,000. Samanaikaisesti ovat vapaamuurariveljet johdettavine kapitalisteineen ja marxilaisfyrerit osuuskauppoineen, pitäneet hyvää huolta pääomavallan lujittumisesta harvainvallaksi, mistä johtuen nämä vallanpitäjät ovat saaneet aihetta kovaäänisen julistukseen maassamme vallitsevasta taloudellisesta kukoistuksesta. Todellisuudessa on tämä käynyt päinsä keinotekoisesti kansan syvien rivien kustannuksella, joka on leivän sijasta saanut tyytyä jatkuviin lupauksiin, demokraattisiin ihanuuksiin, suurenmoiseen kansainväliseen veljeyteen, sille on selvitetty loistavia kansainvälisiä kongresseja, joissa (kansan kukkaron kustannuksella) on syöty hyviä lounaita, illallisia ja tanssittu. — Demokraattisia ihanuuksia, hyvä! — Näin niitä kansan oikeutettuja vaatimuksia toteutetaan kansainvälisyyden merkeissä.

Mitä herra »Josef» sitten tarkoittaa käsitteellä oikeus? On ristiriitaista, kun sellainen yksilö viljelee tätä sanaa ja käsitettä, joka pohjaa koko poliittisen ja maailmankatsomuksellisen toimintansa juutalaiseen Karl Marxin materialistiseen historiankäsitykseen, jonka mukaan on kaikki riippuvaista pääomasta. Jos siis »Josefilla» on käytettävänään pääomia, niin onko hänen toimintansa rinnastettavissa oikeuden kanssa? — Pääoman pakkovallan käyttöoikeus hänellä on ihannoidun demokraattisen vapauden turvin, mutta oikeudenmukaisuus hänen toiminnoissaan perustuu kansainvälisen politiikan meilivaltaan. Mikä on näinollen se kansainvälinen oikeuselin, jonka avulla vain maailman luonnonrikkaudet ja niiden hyväksikäyttö jaetaan kullekin ihmiselle hänen tarpeidensa mukaan? Onko tämä elin Kansainvälinen Osuustoimintaliitto ja onko senkin oikeudenkäsitteen mukaan »kristinusko oopiumia kansalle»? — — Kaitselmus suojelkoon Suomen kansaa tämän »oikeuselimen» määräämisvallalta! »Ihminen ei voi palvella kahta herraa, Jumalaa ja mammonaa.» Missä Jumala hallitsee, siellä ei voi mammona hallita, ja missä mammona hallitsee, ei voi oikeus hallita!

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Vapaamuurarit.

hengelliseksi huoneeksi...» (1. Piet. 2: 5).

Neljännessä asteessa kiinnitetään »mestarimuurarin» huomio erityisesti juutalaisille kuuluvaan maailmanvaltaan ja kuningaskruunuun, jotta hän unohtaisi sen Vapahtajan, »jonka *valtakunta ei ole tästä maailmasta*». — — — Seitsemännessä asteessa, »ritariasteessa» tehdään veljestä vapaamuurariuden »jalo taistelija», joka muistuttaa mieleen keskiajan ristiritarien taistelutahtoa ja Paavalin kehoitusta: »Kärsi sinäkin vaivaa niinkuin *jalo, Kristuksen Jeesuksen sotamies*». (2. Tim. 2: 3.)

Kahdeksannessa asteessa hänestä tehdään oikea juutalainen, »Jahven» palvelija, jotta saataisiin hänet unohtamaan Kristus ja kristittyjen Jumala. »Joka kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään». (1. Joh. 2: 23.) Ja jos hän joskus katsellessaan kristittyjen Herran Ehtoollista vielä sen kautta kaipaisi kristillistä veljeyttä, johdetaan hänet yhdeksännessä asteessa lopullisesti »veriveljeysmaljalla» vapaamuurariuden erottamattomaan yhteyteen. Tällöin hänen sormestaan otetaan pari veripisaraa pulloon, jossa ennestään alkoholissa säilytetään aiemmin otettua, hyytymätöntä, yhdeksännen asteen »veljen» verta. Kun veripisaroissa olevat miljoonat punaiset verisolut on sekoitettu keskenään, otetaan seoksesta pisara maljalliseen viiniä, joka yhteisesti nautitaan »veljeysmaljana», jolle Herran Ehtoollinen on vain »kalpea vertauskuva», sillä tuleehan tässä tosiasiassa veljiin sama, yhteinen veri näkyvällä ja kouraantuntuvalla tavalla. Silloin unohtuu 1. Kor. 10: 21 »Ette voi juoda Herran maljaa ja pahojen henkien maljaa, ette voi olla osallisia Herran pöydästä ja pahojen henkien pöydästä». Veressä on nim. myös »juutalaisverta».

Näin onkin »veljestä» aste asteelta tehty yhä täydellisempi juutalainen, mikäli ei hän sitä ole jo ennestään ollut. Edelleen voi hän aste asteelta päästä yhä lähemmäksi juutalaisia maailmanhallitsijoita, ehkäpä saavuttaa viimeisenkin, 33:nnen asteen, päässeenä kuitenkaan milloinkaan koko järjestön johtoon, hallitukseen laatimaan »Siionin viisaitten» pöytäkirjoja, ellei ole syntyjään täysiverinen juutalainen.

Ja kukapa Teistä *Suomen Herrat Vapaamuurarit on sitä?!?* Ikänne joudutte Te kulkemaan »lapsen kengissä» tällä »uuden elämän tiellä»! Ikänne joudutte Te tottelemaan »ylhäältä» tulevia määräyksiä! Te olette juutalaiskäännynnäisiä. Teidät on jo »oppilas»-asteessa vertauskuvallisesti *ympärileikattu*, kun oikean polvenne ympärillä ollut side poistettiin. Te olette vannoutuneet kuolemaan vapaamuurariveljeskunnan puolesta ja tahdosta. Te olette siis valmiit antamaan henkenne perkelettä palvelevien juutalaisten määräyksestä. Juuri Teitä, Te Suomenkin vapaamuurarit, tarkoittavat Vapahtajan juutalaisten käännyttämistyöstä lausumat sanat: »Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun kiertelette meriä ja mantereita tehdäksenne yhden *käännynnäisen*, ja kun joku on siksi tullut, *teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemmaksi kuin itse olette!*» (Matt. 23: 15.)

Jos Te jatkatte alkamallanne tiellä, niin Te vapaamuurarit olette todella »helvetin lapsia, kahta vertaa pahempia kuin juutalaiset itse»! Sillä Teiltä on riistetty ulkonainenkin vapaus ja itsemääräämisoikeus, jonka juutalaiset sentään ovat ainakin näennäisesti säilyttäneet. Ja mikä on Teidän tulevaisuutenne? Autettuanne juutalaiset valtaan Suomessa, olette Te juuri ensimmäisiä uhreja Jahvelle. Niin kävi Venäjälläkin. Innostuksissaan *juutalaiset* valtaanpäästyään *tappoivat Venäjän vapaamuurarit »otollisina uhreina» Herralle.* Tosin he nyt myöhemmin, huomattuaan valtansa vielä vakaantumattomaksi, ovat joutuneet uudelleen jossakin määrin elvyttämään Venäjän jo lopetettua vapaamuurariutta. Mutta kuinka käy senkin myöhemmin, ellei kansallista heräämistä tapahdu!?!

Tämän kirjoituksemme osoitamme erikoisesti niille *Suomen vapaamuurareille*, jotka viime aikoina ovat valittaneet veljeskuntaan joutumistaan ja haluaisivat siitä eroon. Ja tämän teemme siinä toivossa, että Te nyt kaikella voimallanne alkaisitte yhdennellätoista hetkellä toimia Suomen vapaamuurariuden päivänvaloon saattamiseksi ja lopettamiseksi, jotta kansallinen herätys vielä nyt, maailman poliittisen taivaan ennustaessa uhkaavana tulevaa rajuilmaa, voisi pelastaa rakkaan kansamme tuhoutumasta ja juutalaisuuden suohon sortumasta.

Me tiedämme täysin Teitä itseänne uhkaavan koston, jos julkisuuteen astutte. Ylemmät vapaamuurarit eivät tule säästämään keinoja Teidän tuhoamiseksenne, ellei Suomen kansa tule väliin. Rehellisesti nyt julkisuuteen pyrkivä vapaamuurari voi vielä olla varma kansan tuesta, myöhemmin ei!

Paholainen

vei minut v. 1945 juutalaisten synagogaan Helsingin Malminkadun 26:ssa. Se oli nykyisestään paljon suurennettu ja sen katolla loistelivat kullasta tehdyt maapalloa kuvaavat renkaat, jotka ovat juutalaisten maailmanvallan vertauskuvana. Ja minä kävelin kenenkään huomaamatta ja estämättä ensimmäiseen penkkiin eli pulpettiin. Ja minä otin pulpetista rukousliinan hartioilleni, ja minä otin sieltä myös kirjan eteeni. Ja minulle aukeni Toisen Esterin Kirjan 9: 3— ja minä luin: »Ja kaikki maakuntain päämiehet ja hallitsijat ja maaherrat ja Stalinin virkamiehet auttoivat juutalaisia, sillä toisen Mordokain (Kaganovitsin) pelko oli tullut heidän päällensä. Sillä Kaganovits oli suuri Stalinin huoneessa, ja hänen maineensa kuului yli koko maapallon, sillä tämä mies Kaganovits tuli aina suuremmaksi. Niin juutalaiset löivät kaikki vihamiehensä miekalla, tappoivat ja hukuttivat heidät, ja menettelivät vihamiestensä suhteen oman tahtonsa mukaan. Ja Kremlin linnassa löivät juutalaiset kuoliaaksi ja hukuttivat viisisataatuhatta miestä.

Ja juutalaiset Jurovsky ja Goloschtschekin tappoivat keisari Nikolai II ja hänen perheensä räjähtävällä pommilla.

Ja juutalainen Bela Kun tappoi yhtenä päivänä Krimin niemimaalla seitsemänkymmentätuhatta valkovenäläistä vallankumouksella. Ja Bela Kun sai Herralta vielä uutta voimaa, niin että hän Unkarissakin tappoi miekan terällä suuren joukon gojimeja, niinkuin Herra, Israelin Jumala, oli hänelle käskenyt.

Ja Espanjassa Bela Kun juutalaisen Dimitrovin apumiehenä niinikään johti kristittyjen teurastusta otolliseksi uhriksi Herralle ja hyväksi hajuksi Israelin Jumalalle.

Ja juutalainen Jaroslavski (entinen Gubelman) johti gojimien keskuudessa jumalattomuusliikettä ja onnistui pettämään Venäjän kristityt koirat, niin että he omin käsin tuhosivat monta kirkkoa, niinkuin Herra oli hänelle sanonut. Ja Herra, Israelin Jumala, oli hänen kanssaan, niin että jumalattomuusliike hänen kauttaan levisi kaikkiin ympärillä oleviin maihin.

Ja Suomi oli ainoa maa Pohjois-Euroopassa, jonka kristikansa ei vapaehtoisesti tahtonut juutalaisen johtoon. Mutta silloin Herra, Israelin Jumala löi heidän johtohenkilönsä sokeudella ja heidän papistonsa pimeydellä, niin että he alkoivat suosia vapaamuurareita ja juutalaisia. Ja kristittyjen ylimmäinen pappi, jota arkkipiispaksi sanottiin, ei osannut ottaa mitään kantaa juutalaiskysymykseen nähden. Ja siitä hän sai erikoisen kunniamerkin Salomonin Sijaiselta. Ja Herra, Israelin Jumala, antoi hänet ja kaikki Suomen papit Stalinin käsiin. Ja tapettujen pappien lukumäärä oli seitsemänsataakuusikymmentäkolme. Ja yhteensä oli tapettujen lukumäärä Suomessa yksi-pilkku-kolme-miljoonaa. Ja heidän kirkkonsa muutettiin elokuvateattereiksi ja Suurkirkosta tehtiin tanssisali...»

Silloin kauhistuin, sillä ymmärsin, että edessäni oli juutalaisten uusin »raamattu», »Ester» Kaganovitsin kirja, jota nykyaikana juuri kirjoitetaan. Paiskasin kirjan kiinni ja huomasin sen kannessa — kultaisen vasikan kuvan. Ja vasikalla oli käyrä nenä, niinkuin juutalaisen nenä, ja sillä oli sarvet, ja sarvet kannattelivat maapallon kuvaa.

Silloin heitin kirjan synagogan alttaria vastaan ja lähdin kiireesti ulos, sillä minun henkeni oli kauhistunut Suomen kansan kohtalosta. Ja juutalaiset riensivät nostamaan maahanpaiskattua raamattuansa ja synagogassa nousi sangen suuri melu.

Unikeko.

Kerava 1939, Keravan Kirjapaino.